

משנה - כריתות

• [פרק א](#) • [פרק ב](#) • [פרק ג](#) • [פרק ד](#) • [פרק ה](#) • [פרק ו](#)

פרק א

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)

פרק ב

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#)

פרק ג

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#) [משנה ט](#) [משנה י](#)

פרק ד

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#)

פרק ה

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#)

פרק ו

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#) [משנה ט](#)

פרק א - משנה א

שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ [א] כְּרִתוֹת בְּתוֹרָה. הֵבֵא עַל הָאֵם [ג], וְעַל [ד] אִשֶּׁת הָאָב, וְעַל הַכֶּלֶה, הֵבֵא עַל הַזָּכוֹר, וְעַל הַבְּהֵמָה, וְהָאִשָּׁה הַמְבִיָּאָה אֶת הַבְּהֵמָה עֲלֶיהָ [ה], הֵבֵא עַל אִשָּׁה וּבִתָּהּ, וְעַל אִשֶּׁת אִישׁ, הֵבֵא עַל אַחֻותוֹ, וְעַל אַחֻות אָבִיו, וְעַל אַחֻות אִמּוֹ, וְעַל אַחֻות אִשְׁתּוֹ, וְעַל אִשֶּׁת אָחִיו, וְעַל אִשֶּׁת אָחִי אָבִיו, וְעַל הַנְּדָה, הַמְגֵדֶף, וְהָעוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה, וְהַנּוֹתֵן מִזְרָעוֹ לַמֶּלֶךְ, וּבַעַל אוֹב, הַמְחַלֵּל אֶת הַשָּׁבֶת, וְטָמֵא שְׂאֵכֵל אֶת הַקֹּדֶשׁ, וְהֵבֵא לַמִּקְדָּשׁ טָמֵא, הָאוֹכֵל חֶלֶב, וְדָם, נוֹתֵר, וּפְגוּל, הַשּׁוֹחֵט וְהַמְעַלָּה בַחוּץ, הָאוֹכֵל חֶמֶץ בַּפֶּסַח, וְהָאוֹכֵל וְהָעוֹשֶׂה מְלָאכָה בְיוֹם הַכַּפּוּרִים, הַמִּפְטֵם אֶת הַשֶּׁמֶן, וְהַמִּפְטֵם אֶת הַקִּטְרֵת, וְהִסֵּד בְּשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה. הַפֶּסַח וְהַמִּילָה בְּמִצּוֹת עֲשֵׂה:

פרק א - משנה ב

עַל אֱלוֹ חַיִּבִים עַל זְדוּנָם כְּרִת, וְעַל שְׂגָגְתָם חֲטָאת, וְעַל לֹא הוֹדַע שְׁלֶהֶן אֲשֶׁם תְּלוּי, חוּץ מִן הַמִּטְמֵא מִקְדָּשׁ וְקֹדֶשִׁי, מִפְּנֵי שֶׁהוּא בְּעוֹלָה וְיֹרֵד, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, אֵף הַמְגֵדֶף [יח], שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר טו), תוֹרָה אַחַת יְהִי לָכֶם לַעֲשֵׂה בְשָׂגָה, יֵצֵא מִגֵּדֶף, שְׂאִינוֹ עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה:

פרק א - משנה ג

יֵשׁ מְבִיאוֹת קֶרֶבן [יט] וְנֶאֱכָל, וְיֵשׁ מְבִיאוֹת וְאִינוֹ נֶאֱכָל, וְיֵשׁ שְׂאִיִן מְבִיאוֹת. אֱלוֹ מְבִיאוֹת קֶרֶבן וְנֶאֱכָל. הַמִּפְּלֵת [כ] כְּמִין בְּהֵמָה חַיָּה וְעוֹף, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, עַד שֶׁיְהֵא בּוֹ מְצוּרַת הָאָדָם. הַמִּפְּלֵת סְנֵדֵל, אוֹ שְׁלֵיא, וְשִׁפִּיר מְרָקִם, וְהַיּוֹצֵא מִחֲתָדוֹ. וְכֵן שִׁפְחָה שֶׁהִפִּילָה, מְבִיָּאָה קֶרֶבן וְנֶאֱכָל:

פרק א - משנה ד

אלו מביאות ואינו נאכל. המפלת ואין ידוע מה הפילה, וכן שתי נשים שהפילו, אחת ממין פטור ואחת ממין חובה. אמר רבי יוסי, אימתי, בזמן שהלכו זו למזרח וזו למערב. אבל אם היו שתיהן עומדות כאחת, מביאות קרבן ונאכל:

פרק א - משנה ה

אלו שאינן מביאות. המפלת שפיר מלא מים, מלא דם, מלא גנינים, המפלת כמין דגים וחסידים שקצים ורמשים **[כג]**, המפלת יום ארבעים, ויוצא דפן. רבי שמעון מחיב ביוצא דפן:

פרק א - משנה ו

המפלת אור לשמונים ואחד, בית שמאי פוטרין מן הקרבן, בית הלל מחיבים. אמרו בית הלל לבית שמאי, מאי שנא אור לשמונים ואחד מיום שמונים ואחד. אם שנה לו לטמאה, לא ישנה לו לקרבן. אמרו להם בית שמאי, לא, אם אמרתם במפלת יום שמונים ואחד, שכן יצאה בשעה שהיא ראויה להביא בה קרבן, תאמרו במפלת אור לשמונים ואחד, שלא יצאה בשעה שהיא ראויה להביא בה קרבן. אמרו להן בית הלל, והרי המפלת יום שמונים ואחד שחל להיות בשבת תוכיח, שלא יצאה בשעה שהיא ראויה להביא בה קרבן וחיבת בקרבן. אמרו להם בית שמאי, לא, אם אמרתם במפלת יום שמונים ואחד שחל להיות בשבת, שאף על פי שאינו ראוי לקרבן יחיד, ראוי לקרבן צבור, תאמרו במפלת אור לשמונים ואחד, שאין הלילה ראוי לא לקרבן יחיד ולא לקרבן צבור. הדמים אינן מוכיחין, שהמפלת בתוך מלאת, דמיה טמאין, ופטורה מן הקרבן:

פרק א - משנה ז

האשה שיש עליה ספק חמשה זיבות וספק חמשה ידות, מביאה קרבן אחד, ואוכלת בזבחים, ואין השאָר עליה חובה. חמש ידות ונדאות, חמש זיבות ונדאות, מביאה קרבן אחד, ואוכלת בזבחים, והשאָר עליה חובה. מעשה שעמדו קנים בירושלים בדינרי זהב. אמר רבן שמעון בן גמליאל, המעון הזה, לא אליו הלילה, עד שיהו בדינרין **כז**. נכנס לבית דין ולמד, האשה שיש עליה חמש ידות ונדאות, חמש זיבות ונדאות, מביאה קרבן אחד, ואוכלת בזבחים, ואין השאָר עליה חובה. ועמדו קנים בו ביום ברבעתים:

פרק ב

פרק א - משנה א

ארבעה **א** מחסרי כפורים וארבעה **ב** מביאין על הזדון כשגגה. אלו הן מחסרי כפורים. הזב, והזבה, והיולדת, והמצרע. רבי אליעזר בן יעקב אומר, גר, מחסר כפרה עד שיזרק עליו הדם. ונזיר, ליינו ותגלחתו וטמאתו:

פרק ב - משנה ב

אלו מביאין על הזדון כשגגה. הבא על השפחה, ונזיר שנטמא, ועל שבעת היעות, ועל שבעת הפקדון:

פרק ב - משנה ג

חמשה [ט] מביאין קרבן אחד על עברות הרבה, וחמשה [י] מביאים קרבן עולה ויורד. אלו מביאין קרבן אחד על עברות הרבה. הבא על השפחה ביאות הרבה, ונזיר שנטמא טמאות הרבה, והמקנא לאשתו על ידי אנשים הרבה [יד], ומצרע שנתנגע נגעים הרבה. הביא צפריו [טז] ונתנגע, לא עלו לו, עד שיביא את חטאתו. רבי יהודה אומר, עד שיביא את אשמו:

פרק ב - משנה ד

האשה שילדה ולדות הרבה, הפילה בתוך שמונים נקבה וחרצה והפילה בתוך שמונים נקבה, והמפלת תאומים, רבי יהודה אומר, מביאה על הראשון ואינה מביאה על השני. מביאה על השלישי ואינה מביאה על הרביעי. אלו מביאין קרבן עולה ויורד. על שמיעת הקול, ועל בטוי שפתים, ועל טמאת מקדש וקדשיו, והילדת, והמצרע. ומה בין השפחה לבין כל העריות. שלא שותה להן לא בענש ולא בקרבן, שכל העריות בחטאת והשפחה באשם. כל העריות בנקבה [כ], ושפחה בזכר. כל העריות, אחד האיש ואחד האשה שוין במכות ובקרבן, ובשפחה לא השונה את האיש לאשה במכות ולא את האשה לאיש [כא] בקרבן. כל העריות, עשה בהן את המערה כגומר, וחיב על כל ביאה וביאה. זה חמיר החמיר בשפחה, שעשה בה את המזיד כשוגג:

פרק ב - משנה ה

איזו היא שפחה. כל שחציה שפחה וחרצה בת חורין, שנאמר (ויקרא ט), והפדה לא נפדתה, דברי רבי עקיבא. רבי ישמעאל אומר, זו היא שפחה ודאית [כד]. רבי אלעזר בן עזריה אומר, כל העריות מפרשות, ומה שיוור, אין לנו אלא שחציה שפחה וחרצה בת חורין:

פרק ב - משנה ו

כָּל הָעֲרִיּוֹת, אֶחָד גְּדוֹל וְאֶחָד קָטָן, הַקָּטָן פָּטוּר. אֶחָד עֵר וְאֶחָד יָשׁוּן, הַיָּשׁוּן פָּטוּר. אֶחָד שׁוֹיֵג וְאֶחָד מִזִּיד, הַשׁוֹיֵג בְּחִטָּאת וְהַמִּזִּיד בְּהַפְרָת:

פרק ג

פרק ג - משנה א

אָמְרוּ לוֹ אֲכַלְתָּ חֶלֶב, מִבֵּיא חִטָּאת. עַד אֹמֵר אֲכַל וְעַד אֹמֵר לֹא אֲכַל {ג}, אִשָּׁה אוֹמֶרֶת אֲכַל וְאִשָּׁה אוֹמֶרֶת לֹא אֲכַל, מִבֵּיא אִשָּׁם תְּלוּי. עַד אֹמֵר אֲכַל וְהוּא אוֹמֵר לֹא אֲכַלְתִּי, פָּטוּר {ד}. שְׁנַיִם אוֹמְרִים אֲכַל וְהוּא אוֹמֵר לֹא אֲכַלְתִּי, רַבִּי מֵאִיר מְחַיֵּב {ה}. אָמַר רַבִּי מֵאִיר, אִם הִבִּיאוּהוּ שְׁנַיִם לְמִיתָה חֲמוּרָה, לֹא יִבִּיאוּהוּ לְקִרְבָּן הַקָּל. אָמְרוּ לוֹ, מָה {ו} אִם יִרְצֶה לֹמַר מִזִּיד הִיִּיתִי:

פרק ג - משנה ב

אֲכַל חֶלֶב וְחֶלֶב בְּהַעֲלֵם אֶחָד, אֵינּוּ חַיֵּב אֶלָּא חִטָּאת אַחַת. אֲכַל חֶלֶב וְדָם וְנוֹתֵר וּפְגוּל בְּהַעֲלֵם אֶחָד, חַיֵּב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד. זֶה חֹמֶר בְּמִינֵי הַרְבֵּה מִמִּין אֶחָד. וְחֹמֶר בְּמִין אֶחָד מִמִּינֵי הַרְבֵּה, שָׁאֵם אֲכַל כְּחֹצֵי זֵית וְחֹזֵר וְאֲכַל כְּחֹצֵי זֵית {ז} מִמִּין אֶחָד, חַיֵּב. מְשַׁנֵּי מִינֵין, פָּטוּר:

פרק ג - משנה ג

וְכַמָּה יִשְׁהָה הָאוֹכֵל. כָּאֵלּוּ אֶכְלוּ קְלִיּוֹת, דִּבְרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכְמִים
אוֹמְרִים, עַד שְׁיִשְׁהָה מִתְחַלָּה וְעַד סוֹף כָּדֵי אֲכִילַת פָּרֶס. אֲכַל אֶכְלוּ
טֵמְאִין, וְשִׁתָּה מִשְׁקִין טֵמְאִין, שִׁתָּה רְבִיעִית יַיִן וְנִכְנַס לְמִקְדָּשׁ [י], וְשִׁתָּה
כָּדֵי אֲכִילַת פָּרֶס. רַבִּי אֶלְיעָזֵר אוֹמֵר, אִם הִפְסִיק בָּהּ אוֹ שָׁנְתָן לְתוֹכוֹ מִמֵּי
כָּל שְׁהוּא,

פרק ד - משנה ד

יֵשׁ אוֹכֵל אֲכִילָה אַחַת וְחָיַב עָלֶיהָ אַרְבַּע חֲטָאוֹת וְאִשָּׁם אֶחָד. טֵמֵא שְׂאֵכֵל
אֶת הַחֶלֶב, וְהָיָה נוֹתֵר, מִן מִקְדָּשִׁים, וּבַיּוֹם הַכַּפּוּרִים. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר,
אִם הִיָּתָה שֶׁבֶת וְהוֹצִיאוּ בְּפִיו, חָיַב. אָמְרוּ לוֹ, אֵינּוּ מִן הַשֵּׁם:

פרק ה - משנה ה

יֵשׁ בָּא בִיָּאָה אַחַת וְחָיַב עָלֶיהָ שֵׁשׁ חֲטָאוֹת. הִבָּא עַל בֵּתוֹ, חָיַב עָלֶיהָ מִשּׁוּם
בֵּתוֹ וְאַחֹתוֹ וְאִשְׁתּוֹ אַחִיו וְאִשְׁתּוֹ אַחִי אָבִיו וְאִשְׁתּוֹ אִישׁ וְנִדְּהָ. וְהִבָּא עַל בֵּת
בֵּתוֹ, חָיַב עָלֶיהָ מִשּׁוּם בֵּת בֵּתוֹ וְכַלְתּוֹ וְאַחֹת אִשְׁתּוֹ וְאִשְׁתּוֹ אַחִיו וְאִשְׁתּוֹ אַחִי
אָבִיו וְאִשְׁתּוֹ אִישׁ וְנִדְּהָ. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, אִם עָבַר הַזִּקֵּן וּנְשָׂאָהּ, חָיַב עָלֶיהָ
מִשּׁוּם אִשְׁתּוֹ אָב. וְכֵן הִבָּא עַל בֵּת אִשְׁתּוֹ, וְעַל בֵּת בֵּת אִשְׁתּוֹ:

פרק ו - משנה ו

הִבָּא עַל חֲמוֹתוֹ, חָיַב עָלֶיהָ מִשּׁוּם חֲמוֹתוֹ וְכַלְתּוֹ וְאַחֹת אִשְׁתּוֹ וְאִשְׁתּוֹ אַחִיו
וְאִשְׁתּוֹ אַחִי אָבִיו וְאִשְׁתּוֹ אִישׁ וְנִדְּהָ. וְכֵן הִבָּא עַל אִם חֲמוֹתוֹ, וְעַל אִם חֲמִיו.
רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי אוֹמֵר, הִבָּא עַל חֲמוֹתוֹ, חָיַב עָלֶיהָ מִשּׁוּם חֲמוֹתוֹ וְאִם

חמותו ואם חמיו. אמרו לו, שלשתן שם אחד הן:

פרק ג - משנה ז

אמר רבי עקיבא, שאלתי את רבן גמליאל ואת רבי יהושע באטליס של אמאום, שהלכו לקח בהמה למשתה בנו של רבן גמליאל, הבא על אחותו ועל אחות אביו ועל אחות אמו בהעלם אחד מהו, חייב אחת על כן, או אחת על כל אחת ואחת, ואמרו לי, לא שמענו. אבל שמענו, הבא על חמש נשיו נדות בהעלם אחד, שהוא חייב על כל אחת ואחת. ורואין אנו שהדברים קל וחמר:

פרק ג - משנה ח

ועוד שאלו רבי עקיבא. אבר המדלדל בבהמה, מהו. אמרו לו, לא שמענו. אבל שמענו באבר המדלדל באדם, שהוא טהור. שפך היו מפי שחין שבירושלים עושין, הולך לו ערב פסח אצל הרופא וחותכו עד שהוא מניח בו כשערה, ותוחבו בסירה, והוא נמשך ממנו, והלה עושה פסחו, והרופא עושה פסחו. ורואין אנו שהדברים קל וחמר **[כג]**:

פרק ג - משנה ט

ועוד שאלו רבי עקיבא. השוחט חמשה זבחים בחוץ בהעלם אחד, מהו. חייב אחת על כלם, או אחת על כל אחת ואחת. אמרו לו, לא שמענו. אמר רבי יהושע, שמעתי באוכל מזבח אחד בחמשה תמחויין בהעלם אחד, שהוא חייב על כל אחד ואחד משום מעילה, ורואה אני שהדברים קל וחמר. אמר רבי שמעון, לא כך שאלו רבי עקיבא. אלא, באוכל נותר מחמשה זבחים בהעלם אחד, מהו. חייב אחת על כן, או אחת על כל אחת ואחת. אמרו לו, לא שמענו. אמר רבי יהושע, שמעתי באוכל מזבח אחד בחמשה תמחויים בהעלם אחד, שהוא חייב על כל אחת ואחת משום

מְעִילָה, וְרוֹאֵה אֲנִי שֶׁהַדְּבָרִים קַל וְחֹמֶר. אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, אִם הִלְכָה, נִקְבֵּל. וְאִם לְדִין, יֵשׁ תְּשׁוּבָה. אָמַר לוֹ, הֵשֵׁב. אָמַר לוֹ, לֹא, אִם אָמַרְתָּ בְּמַעֲיֵלָה שְׁעָשָׂה בָּהּ אֶת הַמַּאֲכִיל כְּאֹכֵל וְאֶת הַמְהַנֶּה כְּנֹהֵן [כֹּה], צָרַף הַמְעִילָה לְזָמֶן מְרַבָּה, תֹּאמַר בְּנוֹתֵר, שְׂאִין בּוֹ אֶחָד מִכָּל אֱלוֹ:

פרק ג - משנה י

אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, שְׂאֵלְתִי אֶת רַבִּי אֶלְיָעָזֵר, הַעוֹשֶׂה מְלָאכוֹת הַרְבֵּה בְּשַׁבָּתוֹת הַרְבֵּה מֵעֵין מְלָאכָה אַחַת, בְּהֶעֱלַם אֶחָד, מֵהוּא. חֵיב אַחַת עַל כָּלוֹ, אוֹ אַחַת עַל כָּל אַחַת וְאַחַת. אָמַר לִי, חֵיב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת, מִקַּל וְחֹמֶר, וּמָה אִם הִנָּדָה, שְׂאִין בָּהּ תּוֹצְאוֹת הַרְבֵּה וְחִטָּאוֹת הַרְבֵּה, חֵיב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת, שַׁבָּת, שְׁיֵשׁ בָּהּ תּוֹצְאוֹת הַרְבֵּה וְחִטָּאוֹת הַרְבֵּה, אֵינּוּ דִין שְׂיֵהָ חֵיב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת. אָמַרְתִּי לוֹ, לֹא, אִם אָמַרְתָּ בְּנִדָּה, שְׁיֵשׁ בָּהּ שְׁתֵּי אֲזָהָרוֹת, שֶׁהוּא מְזַהֵר עַל הִנָּדָה וְהִנָּדָה מְזַהֵר עָלָיו, תֹּאמַר בְּשַׁבָּת, שְׂאִין בָּהּ אֶלָּא אֲזָהָרָה אַחַת. אָמַר לִי, הִבָּא עַל הַקְּטָנוֹת יוֹכִיחַ, שְׂאִין בָּהוֹן אֶלָּא אֲזָהָרָה אַחַת וְחֵיב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת. אָמַרְתִּי לוֹ, לֹא, אִם אָמַרְתָּ בְּבֹא עַל הַקְּטָנוֹת, שְׂאִין עַל פִּי שְׂאִין בָּהוֹן עֲכָשְׁיוֹ, יֵשׁ בָּהוֹן לְאַחַר זָמֶן, תֹּאמַר בְּשַׁבָּת, שְׂאִין בָּהּ לֹא עֲכָשְׁיוֹ וְלֹא לְאַחַר זָמֶן. אָמַר לִי, הִבָּא עַל הַבְּהֵמָה [כֹּס] יוֹכִיחַ. אָמַרְתִּי לוֹ, בְּהֵמָה כְּשַׁבָּת:

פרק ד

פרק ד - משנה א

סָפֵק אֶכֶל חֶלֶב, סָפֵק לֹא אֶכֶל. וְאֶפְלוּ אֶכֶל, סָפֵק יֵשׁ בּוֹ כְּשַׁעוֹר, סָפֵק שְׂאִין בּוֹ [ב]. חֶלֶב וְשֶׁמֶן לְפָנָיו, אֶכֶל אֶת אֶחָד מֵהוֹן וְאִין יָדוּעַ אֵיזוֹ מֵהוֹן אֶכֶל. אֲשֵׁתוֹ וְאַחֹתוֹ עִמּוֹ בְּבֵית, שָׁגַג בְּאַחַת מֵהוֹן וְאִין יָדוּעַ בְּאֵיזוֹ מֵהוֹן שָׁגַג. שַׁבָּת וְיוֹם חֹל, וְעָשָׂה מְלָאכָה בְּאַחַת מֵהוֹן וְאִין יָדוּעַ בְּאֵיזוֹ מֵהוֹן עָשָׂה. מִבֵּיא אָשֶׁם

פרק ד - משנה ב

כָּשֶׁם שָׁאֵם אָכַל חֶלֶב וְחֶלֶב בְּהֶעֱלִים אֶחָד אֵינוֹ חַיֵּב אֶלָּא חֲטָאת אַחַת, כִּדְּ עַל לֹא הוֹדַע שְׁלֵהוֹן אֵינוֹ מְבִיא אֶלָּא אֲשֶׁם אֶחָד. אִם הֵיטָה יְדִיעָה בִּינְתִים, כָּשֶׁם שֶׁהוּא מְבִיא חֲטָאת עַל כָּל אַחַת וְאַחַת, כִּדְּ הוּא מְבִיא אֲשֶׁם תְּלוּי עַל כָּל אַחַת וְאַחַת. כָּשֶׁם שָׁאֵם אָכַל חֶלֶב וְדָם נוֹתֵר וּפְגוּל בְּהֶעֱלִים אֶחָד, חַיֵּב עַל כָּל אֶחָד וְאַחַד, כִּדְּ עַל לֹא הוֹדַע שְׁלֵהוֹן מְבִיא אֲשֶׁם תְּלוּי עַל כָּל אֶחָד וְאַחַד. חֶלֶב וְנוֹתֵר לְפָנָיו, אָכַל אֶחָד מֵהֶם וְאֵין יְדוּעַ אֵיזָה מֵהֶם אָכַל. אֲשֶׁתּוֹ נִדָּה וְאַחֹתּוֹ עִמוֹ בְּבֵית, שָׁגַג בְּאַחַת מֵהוֹן וְאֵין יְדוּעַ בְּאֵיזוֹ מֵהוֹן שָׁגַג. שְׁבַת וַיּוֹם הַכַּפּוּרִים וְעָשָׂה מְלֹאכָה בֵּין הַשְּׂמֻשׁוֹת וְאֵין יְדוּעַ בְּאֵיזָה מֵהֶם עָשָׂה. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְחַיֵּב חֲטָאת, וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ פּוֹטֵר. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, לֹא נִחְלְקוּ עַל הָעוֹשָׂה מְלֹאכָה בֵּין הַשְּׂמֻשׁוֹת, שֶׁהוּא פְטוּר, שְׂאֵנִי אוֹמֵר, מִקְצַת מְלֹאכָה עָשָׂה מֵהַיּוֹם, וּמִקְצַתָּהּ לְמַחֵר [1]. וְעַל מֵה נִחְלְקוּ, עַל הָעוֹשָׂה בְּתוֹךְ הַיּוֹם וְאֵין יְדוּעַ אִם בְּשְׁבַת עָשָׂה וְאִם בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים עָשָׂה. אוֹ עַל הָעוֹשָׂה וְאֵין יְדוּעַ מַעֲיֵן אֵיזוֹ מְלֹאכָה עָשָׂה. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְחַיֵּב חֲטָאת, וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ פּוֹטֵר. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, פּוֹטְרוֹ הִיָּה רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אִף מֵאֲשֶׁם תְּלוּי :

פרק ד - משנה ג

רַבִּי שְׂמַעוֹן שְׁזוּרִי וְרַבִּי שְׂמַעוֹן אוֹמְרִים, לֹא נִחְלְקוּ עַל דְּבַר שֶׁהוּא מְשוּם שֵׁם אֶחָד, שֶׁהוּא חַיֵּב. וְעַל מֵה נִחְלְקוּ. עַל דְּבַר שֶׁהוּא מְשוּם שְׁנֵי שְׁמוֹת, שְׂרַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְחַיֵּב חֲטָאת וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ פּוֹטֵר [2]. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, אֶפְלוּ נִתְכַּוֵּן לְלִקְטַת תְּאֵנִים וְלִקְטַת עֲנָבִים, עֲנָבִים וְלִקְטַת תְּאֵנִים, שְׁחוּרוֹת וְלִקְטַת לְבָנוֹת, לְבָנוֹת וְלִקְטַת שְׁחוּרוֹת, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְחַיֵּב חֲטָאת, וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ פּוֹטֵר. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, תְּמִיָּה אֲנִי אִם יִפְטֹר בָּהּ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ. אִם כֵּן, לָמָּה נֶאֱמַר (ויקרא ד), אֲשֶׁר חֲטָא בָּהּ. פָּרַט לְמִתְעַסֵּק :

פרק ה - משנה א

דָּם שְׁחִיטָה בְּבִהְמָה, בְּחִיָּה {ב} וּבְעוֹפוֹת, בֵּין טְמָאִים וּבֵין טְהוֹרִים, דָּם נְחִירָה, וְדָם עֶקוּר {ג}, וְדָם הַקֶּזֶה שֶׁהִנֶּפֶשׁ יוֹצֵאָה בּוֹ {ד}, חֲתִיבִים עָלָיו. דָּם הַטְּחוּל, דָּם הַלֵּב, דָּם בֵּיצִים, דָּם דָּגִים, דָּם חֲגָבִים, דָּם הַתְּמָצִית, אֵין חֲתִיבִין עָלֶיהֶן. רַבִּי יְהוּדָה מְחַיֵּב {ז} בְּדָם הַתְּמָצִית:

פרק ה - משנה ב

רַבִּי עֶקִיבָא מְחַיֵּב {ח} עַל סִפֵּק מְעִילוֹת אֲשֶׁם תְּלוּי, וְחֲכָמִים פּוֹטְרִים. וּמוֹדָה רַבִּי עֶקִיבָא, שְׂאִין מְבִיא אֶת מְעִילָתוֹ עַד שֶׁתִּתְּנוּדַע לוֹ, וְיָבִיא עִמָּה אֲשֶׁם וְדָאִי. אָמַר רַבִּי טַרְפוֹן, מָה לָּזָה מְבִיא שְׁתֵּי אֲשָׁמוֹת. אֶלָּא יָבִיא מְעִילָה וְחֲמִשָּׁה, וְיָבִיא אֲשֶׁם בְּשְׁנֵי סְלָעִים, וַיֹּאמֶר, אִם וְדָאִי מְעִילָתִי, זֹו מְעִילָתִי וְזֹה אֲשָׁמִי. וְאִם סִפֵּק, הַמְּעוֹת נִדְבָה וְאֲשֶׁם תְּלוּי. שְׂמִמִּין שֶׁהוּא מְבִיא עַל הוֹדַע, מְבִיא עַל לֹא הוֹדַע {יא}:

פרק ה - משנה ג

אָמַר לוֹ רַבִּי עֶקִיבָא, נִרְאִים דְּבָרֶיךָ בְּמְעִילָה מְעֵטָה. הֲרִי שְׂבָא עַל יָדוֹ סִפֵּק מְעִילָה בְּמֵאָה מְנָה, לֹא יָפָה לוֹ שְׂיָבִיא אֲשֶׁם בְּשְׁתֵּי סְלָעִים וְאֵל יָבִיא סִפֵּק מְעִילָה בְּמֵאָה מְנָה. הָא מוֹדָה רַבִּי עֶקִיבָא לְרַבִּי טַרְפוֹן בְּמְעִילָה מְעֵטָת. הָאֲשָׁה שֶׁהִבִּיאָה חֲטָאת הָעוֹף סִפֵּק, אִם עַד שֶׁלֹּא נִמְלָקָה נוֹדַע לָהּ שֶׁיִּלְדָּה וְדָאִי, תַּעֲשֶׂנָּה וְדָאִי. שְׂמִמִּין שֶׁהִיא מְבִיאָה עַל לֹא הוֹדַע, מְבִיאָה עַל הוֹדַע:

פרק ה - משנה ד

חתיכה של חלין וּחתיכה של קדש, אכל אחת מהן ואין ידוע איזו מהן אכל, פטור. רבי עקיבא מחיב באשם תלוי. אכל את השנייה, מביא אשם וּדאי. אכל אחד את הראשונה, ובא אחר ואכל את השנייה, זה מביא אשם תלוי וְזה [יב] מביא אשם תלוי, דברי רבי עקיבא. רבי שמעון אומר, שניהם מביאים אשם אחד. רבי יוסי אומר, אין שנים מביאים אשם אחד:

פרק ה - משנה ה

חתיכה [יד] של חלין וּחתיכה של חלב, אכל אחת מהן ואין ידוע איזו מהן אכל, מביא אשם תלוי. אכל את השנייה, מביא חטאת. אכל אחד את הראשונה ובא אחר ואכל את השנייה, זה מביא אשם תלוי וְזה מביא אשם תלוי, דברי רבי עקיבא. רבי שמעון אומר, שניהם מביאים חטאת אחת. רבי יוסי אומר, אין שנים מביאים חטאת אחת:

פרק ה - משנה ו

חתיכה של חלב וּחתיכה של קדש, אכל את אחת מהן ואין ידוע איזו מהן אכל, מביא אשם תלוי. אכל את השנייה, מביא חטאת ואשם וּדאי. אכל אחד את הראשונה ובא אחר ואכל את השנייה, זה מביא אשם תלוי, וְזה מביא אשם תלוי. רבי שמעון אומר, שניהם מביאים חטאת ואשם. רבי יוסי אומר, אין שנים מביאים חטאת ואשם:

פרק ה - משנה ז

חתיכה של חלב וחתיכה של חלב קדוש, אכל את אחת מהן ואין ידוע איזו מהן אכל, מביא חטאת. רבי עקיבא אומר, מביא אשם תלוי. אכל את השנייה, מביא שתי חטאות ואשם ודאי. אכל אחד את הראשונה ובא אחר ואכל את השנייה, זה מביא חטאת וזה מביא חטאת, רבי עקיבא אומר, זה מביא אשם תלוי וזה מביא אשם תלוי. רבי שמעון אומר, זה חטאת וזה חטאת, ושניהם מביאים אשם אחד. רבי יוסי אומר, אין שנים מביאין אשם אחד:

פרק ה - משנה ח

חתיכה של חלב וחתיכה של חלב נותר, אכל את אחת מהן ואין ידוע את איזה מהן אכל, מביא חטאת ואשם תלוי. אכל את השנייה, מביא שלש חטאות. אכל אחד את הראשונה ובא אחר ואכל את השנייה, זה מביא חטאת ואשם תלוי וזה מביא חטאת ואשם תלוי. רבי שמעון אומר, זה חטאת וזה חטאת, ושניהם מביאים חטאת אחת [יח]. רבי יוסי אומר, כל חטאת שהיא באה על חטא, אין שנים מביאים אותה:

פרק ו

פרק ו - משנה א

המביא אשם תלוי ונודע לו שלא חטא, אם עד שלא נשחט, יצא וירעה בעדר, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים, ירעה עד שיסתאב, וימכר, ויפלו דמיו לנדבה. רבי אליעזר אומר, יקרב, שאם [א] אינו בא על חטא זה, הרי הוא בא על חטא אחר. אם משנשחט נודע לו, הדם ישפך [ב] והבשר יצא לבית השרפה. נזרק הדם, הבשר יאכל. רבי יוסי אומר, אפלו הדם בכוס, יזרק, והבשר יאכל:

פרק ו - משנה ב

אָשֶׁם וְדַאי אֵינוֹ כֵּן. אִם עַד שֶׁלֹּא נִשְׁחַט, יֵצֵא וַיִּרְעֶה בְּעֵדֶר. מִשְׁנִשְׁחַט, הָרִי זֶה יִקָּבֵר. נִזְרַק הַדָּם, הַבֶּשֶׂר יֵצֵא לְבֵית הַשְּׂרָפָה. שׂוֹר הַנִּסְקָל אֵינוֹ כֵּן. אִם עַד שֶׁלֹּא נִסְקָל, יֵצֵא וַיִּרְעֶה בְּעֵדֶר. מִשְׁנִסְקָל, מֵתֵר בְּהִנָּאָה. עֵגְלָה עֲרוּפָה אֵינָה כֵּן. אִם עַד שֶׁלֹּא נֶעְרְפָה, תֵּצֵא וְתִרְעֶה בְּעֵדֶר. מִשְׁנֶעְרְפָה, תִּקָּבֵר בְּמִקוֹמָהּ, שֶׁעַל סִפְּקָ בָּאָה מִתַּחֲלָתָהּ, כִּפְרָה סִפְּקָהּ וְהִלְכָה לָּהּ:

פרק ו - משנה ג

רַבִּי אֶלְיעֶזֶר אוֹמֵר, מִתְנַדֵּב אָדָם אָשֶׁם תְּלוּי בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה שְׂיִרְצָה, וְהִיא נִקְרֵאת אָשֶׁם חֲסִידִים. אָמְרוּ עֲלָיו עַל בָּבֶא בֶן בּוּטִי, שֶׁהָיָה מִתְנַדֵּב אָשֶׁם תְּלוּי בְּכָל יוֹם, חוּץ מֵאַחַר [ז] יוֹם הַכַּפּוּרִים יוֹם אֶחָד. אָמַר, הַמְעוֹן הַזֶּה, אֵלּוּ הָיוּ מְנִיחִים לִי, הִיִּיתִי מֵבִיא, אֲלֵא אוֹמְרִים לִי, הַמֵּתֵן עַד שֶׁתִּכְנַס לְסִפְּקָ. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, אֵין מֵבִיאִים אָשֶׁם תְּלוּי אֲלֵא עַל דָּבָר שֶׁזְּדוּנוֹ כָּרַת וְשִׁגְגָתוֹ חֲטָאת:

פרק ו - משנה ד

חֲזִבֵי חֲטָאוֹת וְאֲשָׁמוֹת וְדַאִין שֶׁעֶבֶר עָלֵיהֶן יוֹם הַכַּפּוּרִים, חֲזִבִין לְהַבִּיא לְאַחַר יוֹם הַכַּפּוּרִים. חֲזִבֵי אֲשָׁמוֹת תְּלוּיִין, פְּטוּרִים. מִי שֶׁבָּא עַל יְדוֹ סִפְּקָ עֲבָרָה בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, אֲפִלּוֹ עִם חֲשֻׁכָה, פְּטוּר, שֶׁכָּל הַיּוֹם מְכַפֵּר:

פרק ו - משנה ה

הָאִשָּׁה שֶׁיָּשָׁ עָלֶיהָ חֲטָאת הָעוֹף סִפְּקָ, שֶׁעֶבֶר עָלֶיהָ יוֹם הַכַּפּוּרִים, חֲזִיבֵת

לְהֵבִיא לְאַחַר יוֹם הַכַּפּוּרִים, מִפְּנֵי שֶׁמִּכְשָׁרְתָּהּ לֵאכֹל בְּזִבְחִים. חֲטֹאת הָעוֹף
הַבָּאָה עַל סֶפֶק, אִם מִשְׁנַמְלָקָה נוֹדַע לָהּ, הֲרִי זֹו תִקְבֵּר:

פרק ו - משנה ו

הַמִּפְרִישׁ שְׁתֵּי סֻלְעִים לְאִשָּׁם וְלָקַח בְּהֵן שְׁנֵי אֵילִים לְאִשָּׁם, אִם הָיָה אֶחָד
מֵהֶן יָפָה שְׁתֵּי סֻלְעִים, יִקְרַב לְאִשָּׁמוֹ, וְהִשְׁנִי יִרְעָה עַד שִׁיסְתָּאב, וַיִּמְכֶר,
וַיִּפְלוּ דָמָיו לְנֹדֶבָה. לָקַח בְּהֵן שְׁנֵי אֵילִים לְחֶלְיוֹ, אֶחָד יָפָה שְׁתֵּי סֻלְעִים
וְאֶחָד יָפָה עֶשְׂרֵה זָוֹ [ט], הִיָּפָה שְׁתֵּי סֻלְעִים יִקְרַב לְאִשָּׁמוֹ, וְהִשְׁנִי
לְמַעֲיֻלָּתוֹ. אֶחָד לְאִשָּׁם וְאֶחָד לְחֶלְיוֹ, אִם הָיָה שֶׁל אִשָּׁם יָפָה שְׁתֵּי סֻלְעִים,
יִקְרַב לְאִשָּׁמוֹ, וְהִשְׁנִי לְמַעֲיֻלָּתוֹ, וַיָּבִיא עִמָּה סֻלַּע וְחִמְשָׁה:

פרק ו - משנה ז

הַמִּפְרִישׁ חֲטָאתוֹ, וּמֵת, לֹא יִבְיָאָנָה בְּנוֹ אַחֲרָיו. וְלֹא יִבְיָאָנָה מִחֲטָא עַל
חֲטָא, אֲפֹלוּ עַל חֶלֶב שְׁאֵכֵל אִמֶּשׁ לֹא יִבְיָאָנָה עַל חֶלֶב שְׁאֵכֵל הַיּוֹם, שְׁנֵאָמַר
[ויקרא ד], קָרְבָּנוֹ עַל חֲטָאתוֹ [יב], שְׁיֵהָא קָרְבָּנוֹ לְשֵׁם חֲטָאוֹ:

פרק ו - משנה ח

מִבְּיֵאִין מִהֶקְדָּשׁ כְּשֶׁבָה, שְׁעִירָה. מִהֶקְדָּשׁ שְׁעִירָה, כְּשֶׁבָה. מִהֶקְדָּשׁ כְּשֶׁבָה
וּשְׁעִירָה, תּוֹרִין וּבְנֵי יוֹנָה. מִהֶקְדָּשׁ תּוֹרִין וּבְנֵי יוֹנָה, עֲשִׂירִית הָאֵיפָה. כִּיצַד.
הַפְּרִישׁ לְכֶשֶׁבָה אוֹ לְשְׁעִירָה, הָעֲנִי, יָבִיא עוֹף. הָעֲנִי, יָבִיא עֲשִׂירִית הָאֵיפָה.
הַפְּרִישׁ לְעֲשִׂירִית הָאֵיפָה, הָעֲשִׂיר, יָבִיא עוֹף. הָעֲשִׂיר, יָבִיא כְּשֶׁבָה וּשְׁעִירָה.
הַפְּרִישׁ כְּשֶׁבָה אוֹ שְׁעִירָה וְנִסְתָּאבוּ, אִם רָצָה יָבִיא בְדַמִּיהֶן עוֹף. הַפְּרִישׁ עוֹף
וְנִסְתָּאב, לֹא יָבִיא בְדַמִּיו עֲשִׂירִית הָאֵיפָה, שְׁאִין לְעוֹף פְּדִיוֹן:

רבי שמעון אומר, כבשים קודמין לעזים בכל מקום. יכול מפני שהן מבחרין מהן. תלמוד לומר (ויקרא ד), ואם כבש יביא קרבנו לחטאת, מלמד ששניהם שקולין. תורין קודמין לבני יונה בכל מקום. יכול מפני שהן מבחרים מהן. תלמוד לומר (שם יב), וכן יונה או תר לחטאת, מלמד ששניהן שקולין. האב קודם לאם בכל מקום. יכול שכבוד האב עודף על כבוד האם, תלמוד לומר (שם יט), איש אמו ואביו תיראו, מלמד ששניהם שקולים. אבל אמרו חכמים, האב קודם לאם בכל מקום, מפני שהוא ואמו חיבין בכבוד אביו. וכן בתלמוד תורה, אם זכה הין לפני הרב, קודם את האב בכל מקום, מפני שהוא ואביו חיבין בכבוד רבו: